

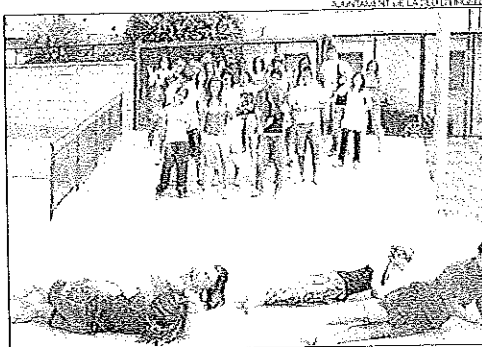
L'Oficina Jove de l'Alt Urgell fa un 'lipdub'

► **ELS JOVES URGELLENCS QUE PARTICIPEN** en el camp de treball Recuperació cultura Pirineu han protagonitzat conjuntament amb els responsables de l'Oficina Jove de l'Alt Urgell un *lipdub* per presentar les instal·lacions d'aquest servei. El *lipdub* és un vídeo que es desplaça per un espai on els actors van apareixent amb una cançó de fons.

14/08/2010 regió 7

ALT URGELL

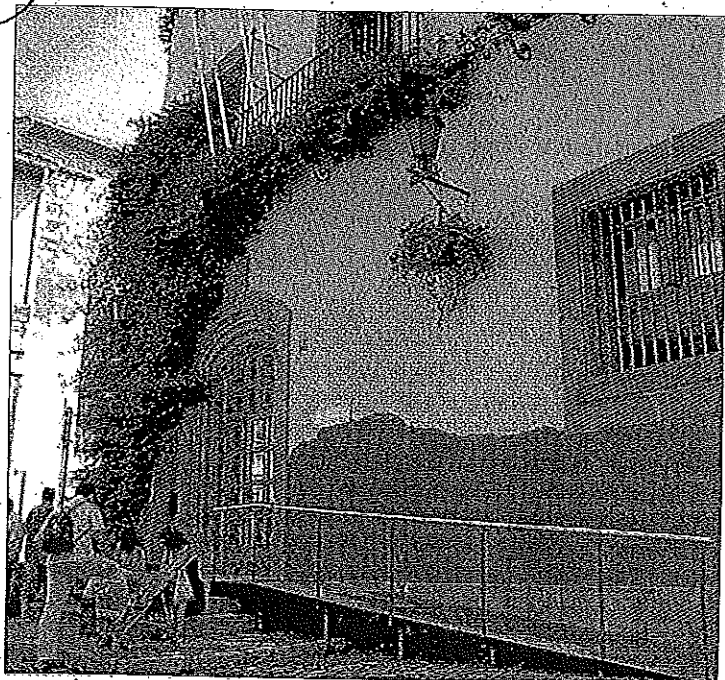

'Lip dub' per celebrar el Dia mundial de la joventut

Amb motiu del Dia mundial de la joventut, l'Oficina Jove de l'Alt Urgell ha enregistrat un *lip dub*. La música escollida per la trentena de joves que hi van participar va ser la cançó *Hença'l*, de Lax'n'Busto. El video es pot veure als webs de l'Oficina Jove de l'Ajuntament, així com al *Butlletí Jove* i al perfil de Facebook.

16/08/2010

Bon dia

LA FOTO CYNTHIA SANS

LA SEU D'URGELL REALITZA MILLORES A LA FAÇANA DE L'AJUNTAMENT

LA SEU D'URGELL. L'ajuntament de la Seu està realitzant aquests dies millores a la façana de l'edifici municipal. Els treballs van començar a finals de la setmana passada i consisteixen a repicar i sanejar algunes zones de la paret i pintar el conjunt de la façana. Es tracta d'un treball de manteniment amb el qual l'ajuntament preveu donar una nova cara a l'edifici. El cost de la restauració és de 6.000 euros i ha d'estar acabada abans de la festa major.

14/08/2010

Diari d'
ANDORRA

La biblioteca Sant Agustí de la Seu renova el servei Diaris del Món

M.S. | LA SEU D'URGELL

■ El servei Diaris del Món de la biblioteca Sant Agustí de la Seu d'Urgell ha complert dos anys renovant el compromís d'oferir als usuaris rèpliques dels principals diaris d'edició impresa d'arreu del món. Segons ha dit l'Ajuntament, el servei l'utilitzen periòdicament molts veïns de la ciutat provinents d'altres països. Des de la biblioteca es pot accedir a versions diàries d'unes 200 capçaleres d'aproximadament 60 països en 20 llengües diferents. Els més sol·licitats s'imprimeixen en mida DIN A3. El sistema és possible gràcies a una connexió per satèl·lit, segons expliquen els responsables de la biblioteca. El servei posa a la disposició dels usuaris diaris de França, Itàlia, els Estats Units, Colòmbia, l'Argentina o la Xina.

14/08/2010

revisat

El Telecentre inicia els cursos formatius del programa Connecta't

Està dirigit a aturats i l'objectiu és l'adquisició de competències bàsiques per aconseguir trobar feina

CYNTHIA SANS
La Seu d'Urgell

El Telecentre de l'Alt Urgell ha començat els cursos formatius del programa Connecta't, que promouen conjuntament el Servei d'Ocupació de Catalunya (SOC) i la secretaria de Telecomunicacions i Societat de la Informació de la Generalitat de Catalunya. El programa està dirigit a treballadors en situació d'atur i té com a objectiu que puguin ser capaços d'adquirir les competències bàsiques que els permetin millorar el seu procés de recerca d'un lloc de treball.

El programa, que està cofinançat pel Fons Social Europeu, consta de dues modalitats formatives que s'imparteixen de manera presencial. Per un costat, hi ha la introducció en el món informàtic, que està orientada a adquirir les competències mínimes en l'àmbit informàtic, com ara

elaborar un document de text, crear i fer servir un compte de correu electrònic o navegar per Internet i treure'n un profit personal.

La segona modalitat consisteix en el conjunt d'eines que cal conèixer per a buscar feina. Està orientada a aplicar les competències digitals bàsiques per a l'elaboració d'un currículum, redactar una carta de presentació o buscar una feina mitjançant els portals de búsqueda d'ocupació a Internet. Les dues formacions tenen una durada total que arriba a les 10 hores.

Al Telecentre de l'Alt Urgell s'han programat tres mòduls del programa Connecta't. Del 26 al 30 de juliol es va fer un mòdul d'introducció al món informàtic, que es repetirà entre el 24 i el 30 de novembre vinent. I, per últim, entre el 6 al 10 de setembre s'impartirà un mòdul de búsqueda de treball.

14/08/2010

Diari d'
ANDORRA

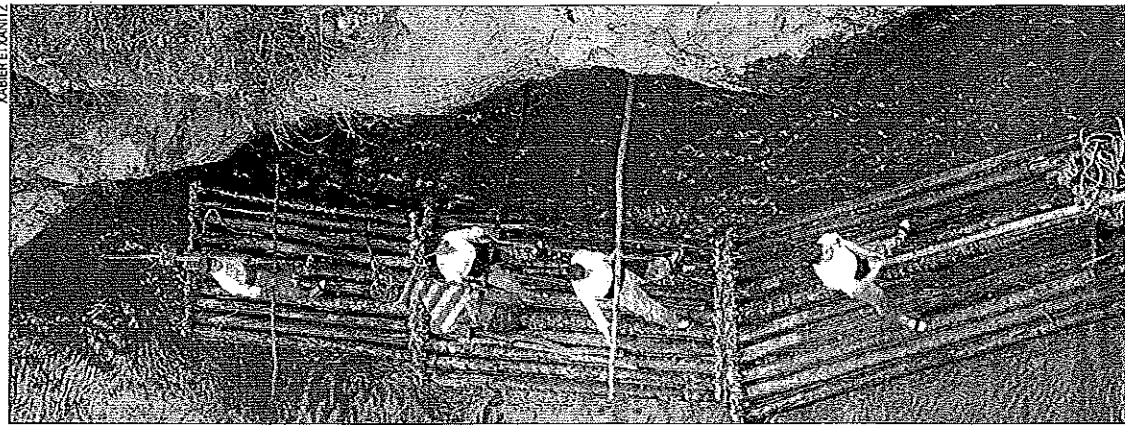
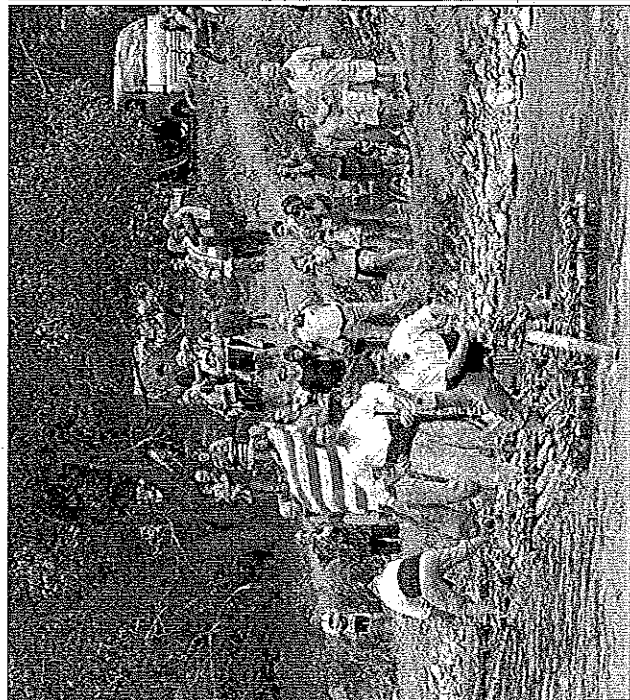
TRADICIONS OFICIS ANTICS

Els raiers de Coll de Nargó, a còpia d'esforç

L'aigua acumulada al pantà va obligar els participants a posar-hi la màxima perícia

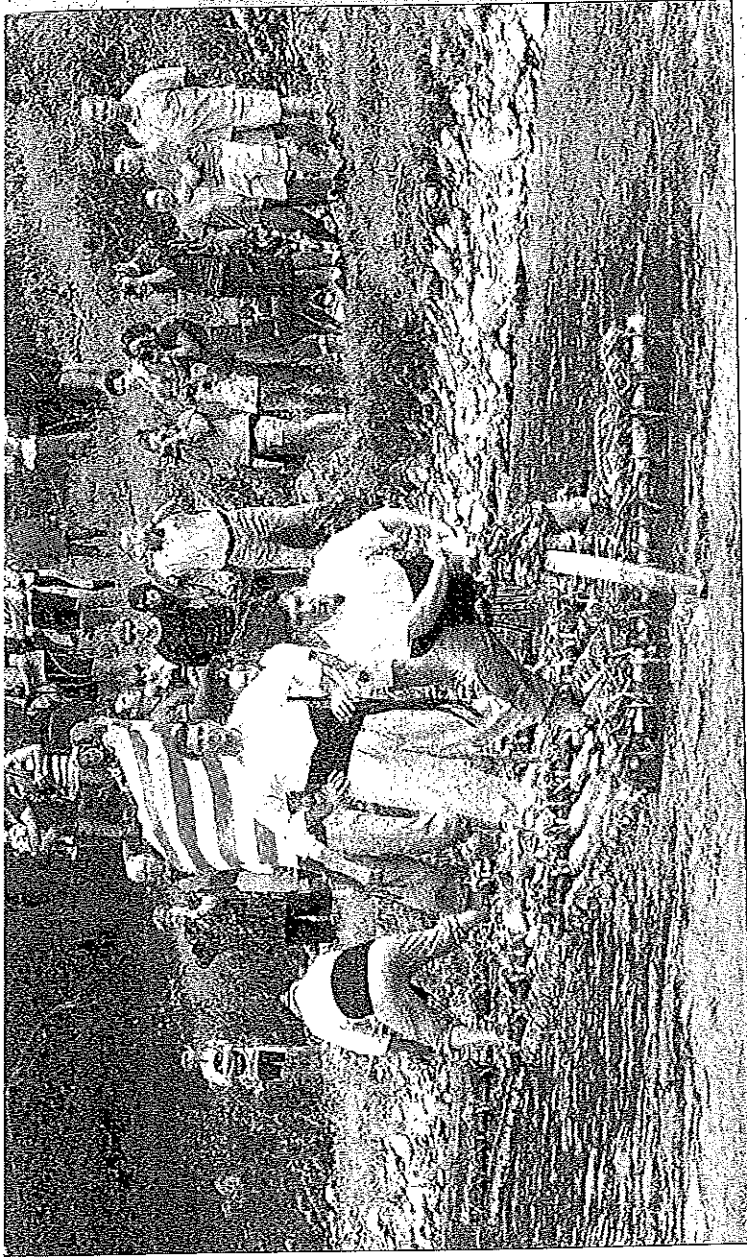
COLL DE NARGÓ | L'ofici de raier va ser recordat ahir, un any més, a Coll de Nargó amb la tradicional baixada de rais que la localitat rememora des de fa 21 anys. No obstant, en aquesta ocasió no haver d'esforçar-s'hi més que mai, ja que la gran quantitat d'aigua acumulada al pantà d'Oliana els va obligar a treballar-s'ho més per poder arribar a bon port. I és que els habituals quinze minuts que tardaven a recórrer els cinc quilòmetres entre els clops de Figols i el pont d'Espia es van convertir ahir en més d'una hora i mitja. "Els primers 300 metres van ser molt bons perquè baixava molta aigua i amb força, però després, amb l'aigua acumulada al pantà, ens va costar molt", va reconèixer Emili Molins, president de l'Associació de Rai-

ers de Coll de Nargó. A més, l'últim tram, ple de fang, era impracticable per als dos raiers participants en el descens. Vestits d'època, en total, una vintena de persones van participar en la baixada d'aquestes tradicionals embarcacions (que servien en per baixar la fusta talada), que va ser seguida per centenars de visitants. "Mai abans ens havia costat tant", va concloure Molins. Després de la baixada, la festa va continuar a la localitat amb diverses activitats, com ara un taller de rais infantil organitzat per mostrar als més petits aquesta tradició. A més, en el programa d'actes també hi havia prevista la presentació d'un llibre de poemes, la interpretació musical de tres dels textos i una gran botifarrada.

Els dos raiers van tardar més d'una hora i mitja en el descens a causa de l'aigua acumulada al pantà.

YABIER ETXANITZ

la imatge
del dia

Raiers molt esforçats

Els raiers de Coll de Nargó van completar ahir amb èxit el descens anual a bord de dos raïes, tot i que aquesta vegada van haver d'esforçar-se més que en anteriors edicions perquè l'aigua baixava sense força a l'estar completament ple el pantà d'Ollana.

1510812010 segue

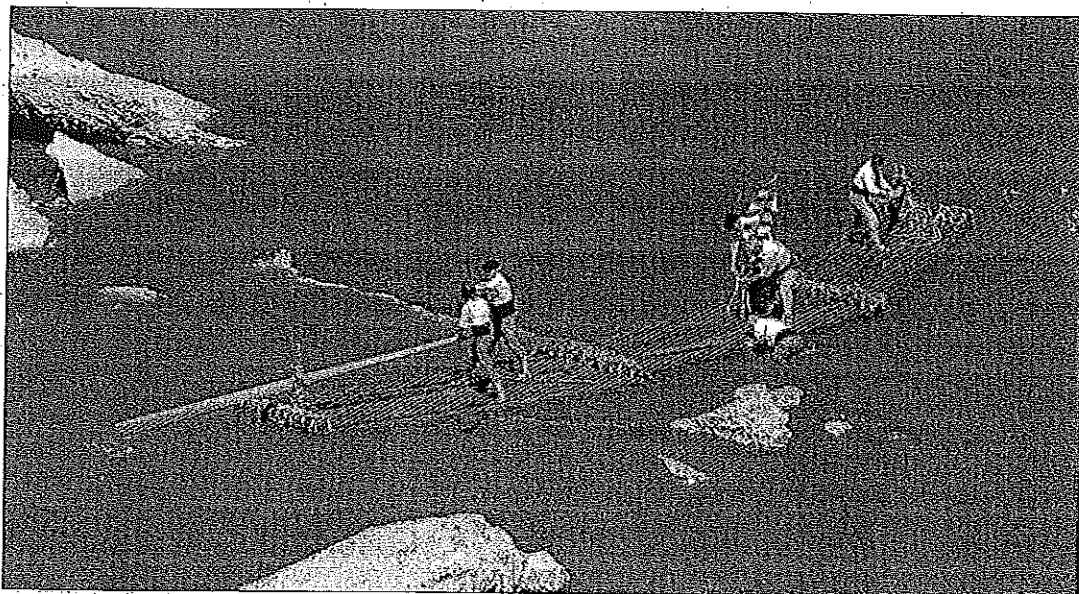
(Contraspontada)

Emili Molins

És el president de l'Associació de Raiers de la Ribera del Segre, que ahir va rememorar, un any més, aquest ofici ancestral a Coll de Nargó.

1510812010 segue

Els organitzadors han passat tota la setmana amb el muntatge de les embarcacions.

ARXIU

Els raiers de Coll de Nargó, preparats per a una nova edició de la Baixada

C. SANS
Coll de Nargó

Els membres de l'Associació Cultural Raiers de la Ribera del Segre ho tenen tot a punt per celebrar una nova edició de la Baixada de Raiers de Coll de Nargó, avui a partir de les 12 del migdia. Els organitzadors van començar a primers de setmana el muntatge de les embarcacions que bai-

xaran pel riu Segre entre els clops de Fígols i el Pont d'Espia. El muntatge ha consistit a lligar els troncs fins a formar un tram i després ajuntar tres trams per completar el rai.

Avui, de bon matí, es traslladaran els rais fins al riu. L'enraïada o posada dels rais al riu es farà a la zona dels clops de Fígols. A partir de les 12, els dos rais conduïts per joves fills de raiers

començaran el descens dels dos quilòmetres fins al Pont d'Espia. En acabar hi haurà una botifarada popular.

La Baixada de Raiers d'en guany compta amb un significat especial, ja que el poeta, lingüista i pedagog Marcel·lí Fité, fill de Nargó, presentarà el seu nou llibre, *El cançonier del rai*, un homenatge a tots els que s'han dedicat a aquest ofici.

14/08/2010 Diari d'ANDORRA

Coll de Nargó celebra una de les baixades de raiers amb més aigua al Segre

ACN | COLL DE NARGÓ

■ Coll de Nargó ha celebrat aquest cap de setmana la 21a edició de la Baixada de Raiers pel Segre, una cita que un any més ha portat al municipi centenars de visitants. La baixada es va dur a terme amb els participants vestits d'època per tal de mostrar d'una manera més fidel l'antic ofici de baixar els troncs dels arbres des del Pirineu fins al sud del país pels rius Segre i Ebre. Dos dels participants van completar tot el recorregut de cinc quilòmetres, entre el pont de Figols i el pont d'Espia. Al tram final del recorregut, els raiers van tenir dificultats per avançar perquè l'excés d'aigua que omple el pantà d'Oliana va afectar el cabal del riu. En aquest sentit, un dels participants més veterans de la baixada, Ton Marot, va explicar que «des de la sortida fins al pont d'Espia ha estat una preciositat però després les aigües del pantà estan com una bassa i ho hem hagut de fer a cop de rem». El mateix Marot va afirmar que entre els participants hi havia la certesa que la d'aquest any ha estat una de les edicions més lluides per l'aigua i els visitants.

1610812010

regio 7

VIES D'ACCÉS
AL PRINCIPAT

Tema del dia

LES CONSEQÜÈNCIES DE LA RETALLADA ANUNCIADA PEL GOVERN ESPANYOL

L'N-145, encara amb més retard

El ministeri de Foment espanyol ajorna fins al 2012 o 2013, segons la situació econòmica, el final de les obres ■ Garanteix, però, que les rotondes d'accés a Anserall, Arcavell i Civís estaran fetes l'estiu vinent

GABRIEL PÉREZ
Andorra la Vella

La complicada situació de les arques públiques espanyoles afectarà directament l'esperada millora de l'N-145. Ja fa temps que se sabia que la carretera d'accés des de Catalunya a Andorra no s'escaparia de la dràstica retallada en la majoria de projectes constructius que havien estat encarregats per Foment, però les darreres informacions que ha rebut l'alcalde de Valls de Valira, Pere Artigues, són encara més preocupants. I és que, segons ha explicat al Diari, una part de les actuacions que s'estan portant a terme a la via podrien quedar ajornades, segons com evolucioni la situació econòmica fins al 2013. El polític alturgellenc accepta resignat aquesta possibilitat tot i que valora com a mal menor el fet que el ministeri s'ha compromès a tenir finalitzades el proper estiu les obres clau per reforçar la seguretat dels usuaris: les rotondes d'accés a Anserall i a Arcavell i Civís.

Fa pocs dies que Artigues es va trobar amb els responsables del govern espanyol. Valls de Valira és el més afectat per les obres ja que gran part dels deu quilòmetres de l'N-145 transcorren pel seu terme municipal. L'alcalde és una de les figures que amb major insistència ha reclamat la necessitat de reformar l'eix viari que uneix la Seu i Andorra i no amaga la seva decepció perquè una obra llargament esperada pateixi ara nous retards. "Ells volen fer una retallada força important. Hem demanat que, com a mínim, es prioritzi la seguretat de les entrades als pobles", explica.

ROTONDES A L'ESTIU VINENT

Així, segons la promesa de Foment, a l'estiu vinent estarien completades tant la rotonda propera a la frontera, per desviar-se cap Arcavell i Civís, com la doble cruïlla que ha de permetre entrar a Anserall. Aquesta segona infraestructura dependrà de quan s'acabi el túnel que hi ha just abans. Serà llavors quan es podran tirar davant els treballs ja que es podrà desviar la circulació pel seu interior.

Aquest compromís, però, no evita que l'alcalde de Valls de Va-

La millora de l'N-145 es pot retardar fins al 2013 per les dificultats pressupostàries del govern espanyol.

QUÈ HA DIT

Pere Artigues

ALCALDE DE VALLS DE VALIRA

"Hem demanat que, com a mínim, es prioritzi la seguretat de les entrades als pobles"

"Ens diuen que l'obra s'acabarà, que es farà, però no sabem quan estarà finalitzada"

lira es mostri preocupat pel futur del projecte. "Ens diuen que l'obra s'acabarà, que es farà, però no sabem quan estarà finalitzada", indica Artigues.

El polític alturgellenc assenyala que "el retard pot ser de fins a dos

anys" i no amaga que "depèn de com vagi l'economia, temo que les obres es puguin allargar fins al 2012 o 2013". Cal recordar que en el moment de l'adjudicació, els terminis marcaven com a previsió per a la finalització dels treballs l'abril del 2010, però que els treballs ja van començar més tard del que s'esperava pels problemes a l'hora d'expropiar els terrenys necessaris per fer les reformes a la via. No va ser fins al maig del 2009, més d'un any després de l'adjudicació, quan Corsán-Corvian, l'empresa contractada, va poder encetar les actuacions de millora.

UNA OBRA NECESSÀRIA

La remodelació dels deu quilòmetres de l'N-145 és un projecte considerat com imprescindible per les autoritats polítiques tant d'Andorra com de l'Alt Urgell. Des del Principat es considera essen-

LA XIFRA

22,56

■ MILIONS D'EUROS. És la quantitat amb què inicialment el ministeri de Foment espanyol va pressupostar l'adjudicació dels treballs de millora de la Nacional 145. L'elecció per part del govern de Zapatero de l'empresa Corsán-Corvian com a encarregada dels treballs va tenir lloc l'abril del 2008.

calde de la Seu d'Urgell, Albert Batalla, sempre ha recordat que un dels col·lectius més beneficiats un cop estigués completada la millora seran els treballadors fronterers que cada dia han d'agafar el cotxe o el transport públic per arribar al seu lloc de feina al Principat.

El projecte de reforma tenia entre els seus punts clau la construcció d'un túnel de 377 metres de llarg que servirà per eliminar un dels punts més perillosos del recorregut, el revolt tancat del Polvorí. Just després, una doble rotonda i un nou pont sobre el riu Valira haurien de facilitar l'accés i la incorporació des d'Anserall. El disseny de les obres també preveia la rectificació del traçat de la via en alguns dels punts més conflictius, la rotonda de Civís i Arcavell i un fals túnel com a protecció per als despenjaments tot just abans d'arribar a la frontera.

cial que la carretera estigui en bones condicions i amplii la seva capacitat -les actuacions inclouen la possibilitat de tenir fins a tres o quatre carrils en alguns dels trams- amb vistes a la facilitat d'accés. De la seva banda, l'al-

L'ocupació turística a l'Alt Urgell serà igual o una mica millor que l'estiu passat

C. S.
La Seu d'Urgell

L'Associació d'Hostaleria de l'Alt Urgell preveu que l'ocupació d'aquest estiu serà similar o sensiblement superior a la que es va assolir durant passat període estival. Segons dades dels hotelers, l'ocupació del mes de juliol s'ha situat per sobre del 50% i durant el mes d'agost esperen arribar a l'entorn del 70 per cent.

Des de l'associació han explicat que cada vegada més els turistes

reserven a darrera hora les estades buscant, d'aquesta manera, una millor oferta. La procedència dels turistes és majoritàriament de l'interior de l'Estat espanyol i, sobretot, catalans.

Pel que fa a la durada de les estades, a diferència d'anys anteriors en què la gent acostumava a pernoctar una sola nit i feia servir la ciutat com a lloc de pas, la tendència està derivant cada vegada més cap a un allargament del període d'estada a la localitat, cosa que beneficia el sector.

14/08/2010
Diari d'ANDORRA

La crisi també ha arribat al sector turístic aquest estiu, si bé les xifres que donen els empresaris conviden a l'optimisme, ja que el descens de visitants no supera el 5%. Els llocs de treball que genera el sector també es mantenen, tot i que la temporada s'ha retallat fins a un mes, de manera que els contractes estacionals d'aquest any van des de mitjans de juliol fins a finals d'agost.

TURISME TEMPORADA D'ESTIU

El turisme trampeja la crisi

El sector manté el volum de treballadors, però els contractes s'han escurçat fins a un mes || La recessió es tradueix en una lleugera davallada de l'ocupació i un canvi d'hàbits dels turistes

H.C.
[LLEIDA] El turisme aguanta aquest estiu a Lleida tant pel que fa als nivells d'ocupació com als llocs de treball, malgrat que la crisi ha obligat molts empresaris a retallar la temporada de contractació del personal de reforç, que abans podia començar el 24 de juny i acabar-se l'11 de setembre. Aquest any, segons explica el sector, la majoria dels treballadors temporals han iniciat la campanya d'estiu la tercera setmana de juliol i finalitzaran l'últim dia d'agost.

Es el cas, per exemple, dels empleats estacionals del complex de Bof-Tall, on l'any passat es va portar a terme un expedient de regulació d'ocupació que va afectar 15 persones. Com d'altres, el director del resort, Josep Maria Teixidó, explica que l'empresa ha hagut d'adaptar l'oferta a la situació actual, cosa que ha obligat a ajornar l'obertura del complex (de l'1 al 15 de juliol) i avançar-ne el tancament. Tot i així, quan s'acabi el mes hi hauran allotjat unes 2.500 famílies o, el que és el mateix, hauran registrat unes 25.000 estades i una ocupació d'un 80%, un 5% més baixa que la de l'any passat.

El mes passat es va tancar a

MENYS TEMPORADA

Contractes de fins a un mes menys de durada a l'iniciar-se a mitjans de juliol i acabar-se el 31 d'agost

Lleida amb 905 empleats més en el sector hotelier que al juny, fins a arribar als 12.436 treballadors, inclosos els autònoms. La Federació d'Hostaleria calcula que, tot i que els contractes siguin de menys durada, el volum d'ocupats per a aquesta campanya d'estiu serà similar als de cada any, aproximadament 1.500 persones, entre fixos i estacionals.

Així mateix, fonts sindicals assenyalen que "fins a mitjans de juliol hi va haver treballadors fixos discontinus que encara eren a casa" i que probablement hauran "començat a treballar el 15 de juliol i ho faran fins a mitjans o finals d'agost".

A més, segons explica el president dels hotelers, Juan Antonio Serrano, ja no hi ha contingents d'empleats de països com Bulgària o Romania després de la seua entrada a la Unió

Pallars Sobirà. Carles Cortina (dreta), de l'hotel la Morera de València d'Àneu, i alguns dels seus empleats.

Alt Urgell. Tres treballadors, a la recepció del Parador de la Seu.

Alta Ribagorça. Misha i Teixidó (des de l'esquerra) amb dos empleats.

La temporada des de darrere del taulell

[LLEIDA] Centenars de persones reforcen la plantilla dels establiments hotelers a Lleida per cobrir la demanda en temporada alta. Alguns negocis han

hagut de reduir personal. No obstant, en molts casos, "la retallada es va produir l'any passat", explica Miquel Àngel Sánchez, president de l'associació

d'hotelers de l'Alt Urgell. En aquesta comarca, el gremi està satisfet perquè ha deixat de ser "un lloc de pas cap a Andorra". I també perquè l'ocu-

pació al llarg de l'agost està sent superior a la registrada l'any passat, segons coincideixen al Parador de la Seu, informa C. Sans.

TURISME

L'índex de preus hotelers és decreixent des del novembre del 2008. La despesa per turista també hauria baixat, segons hotelers de la Val d'Aran. En un hotel mitjà del Pallars es poden gastar uns 70 euros al dia.

Algunes destinacions de muntanya es veuen beneficiades si l'estiu no és calorós. També hi ha destinacions del Pirineu que compten amb un tipus de client molt fidel i que no temen la competència del sol i la platja.

Europea, tot i que alguns "repeteixen cada estiu". Misha és un dels treballadors estacionals de Boí-Taüll. "A Ucraïna, el seu país, és mecànic, però allà la crisi es nota molt més" i ha acabat treballant més de la meitat de l'any a la Ribagorça, entre les temporades d'estiu i d'esquí. Ell i set compatriotes van arribar el 12 de juliol en una furgoneta llogada després de 40 hores de viatge per treballar un mes i mig a Lleida. Misha i la seua dona Svetlana tornaran a l'hivern per passar-hi cinc mesos fins a completar els set. "Abans eren de 8 a 9 mesos a l'any", assegura. Pe-

NOUS TEMPS

El turista d'avui reclama nous serveis i el client de ràfting concentra les activitats en un dia

rò aquesta no és l'única cosa que ha canviat en el sector turístic.

Estades més curtes

"Les estades són més curtes; han passat de 5 a 3 dies de mitjana. Però hi acaba passant més gent i el grau de satisfacció és alt", explica Teixidó sobre Boí-Taüll.

Carles Cortina, responsable de l'hotel La Morera, de València d'Aneu, assenyalava que l'avanç del calendari escolar explica en part la reducció de reserves que detecten per als últims dies d'agost. Segons Cortina, "la durada de les estades s'ha reduït des de fa temps", i el responsable de l'hotel Pessets de Sort, Josep Ramon Aytés, coincideix que l'estada mitjana ha quedat reduïda a només 3 dies. "Fa 15 anys, acostumaven a ser 8 dies, però la temporada d'estiu també era molt més llarga", assenyalava.

Un turista més exigent

Segons indica Aytés, el client d'avui suposa per a un hotelier molt més esforç que el d'abans: "Has d'oferir el que et demanen, com ara servei de spa; has de tindre Internet i treballar amb agents o operadors turístics. Qui no ho hagi fet, es veurà més afectat per la crisi".

L'adaptació als nous temps també s'ha imposat en sectors com els esports d'aventura. El portavoc de les empreses de ràfting, Florido Dolcet, assegura que el visitant concentra aquest any fins a tres activitats en un dia, motiu pel qual li ofereixen aquesta possibilitat i hi inclouen "gastronomia de la comarca".

De l'èxit del Parc Nacional...

Cues a la plaça de Boí des de primera hora a l'espera d'un dels taxis del parc || Els catalans, principals clients de les comarques de muntanya

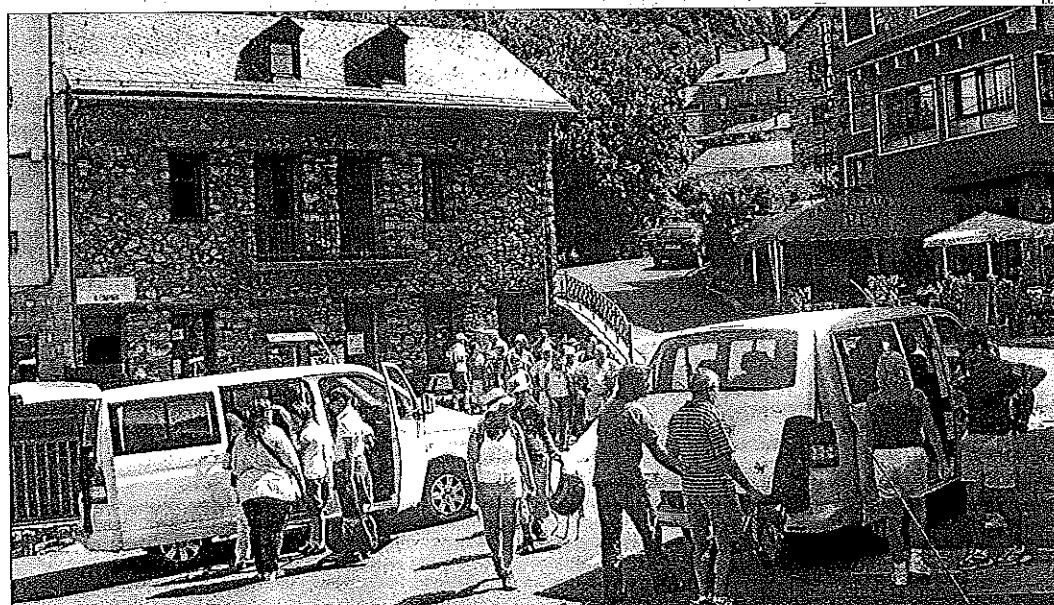
LA VALL DE BOÍ | Els 18 taxis que acompanyen els visitants del Parc Nacional d'Aigüestortes per l'entrada ribagorçana treballen sense parar per alleugerir les cues que s'hi formen des de les 10 del matí a la plaça de Boí. La fama de l'únic parc nacional de Catalunya arriba a totes les co-

marques del Principat i les seues excursions tenen un èxit rotund entre els catalans, principals clients d'aquest espai natural. A pocs quilòmetres, el complex de Boí-Taüll, al pla de l'Ermita, també està vivint aquests dies la punta d'ocupació de l'estiu, aproximadament d'un 80 per cent

del miler de places. El públic de muntanya, segons explica el director del resort, Josep Maria Teixidó, "és fidel", tot i que aquest fet no ha evitat un lleu descens, prop d'un 15%, del volum de turistes.

A la Val d'Aran i el Pallars Sobirà, el degoteig de turistes tam-

bé ha sigut constant aquesta setmana malgrat la por que les previsions de mal temps i la baixada de les temperatures aigualissin l'ocupació en ple agost. Fins i tot a l'establiment del Cap del Port (a gairebé 2.100 metres d'altitud) l'afluència ha sigut constant.

Turistes accedint a dos dels taxis amb què es pot viatjar al Parc Nacional des de la Ribagorça, dimecres passat.

L'OPINIÓ DEL SECTOR

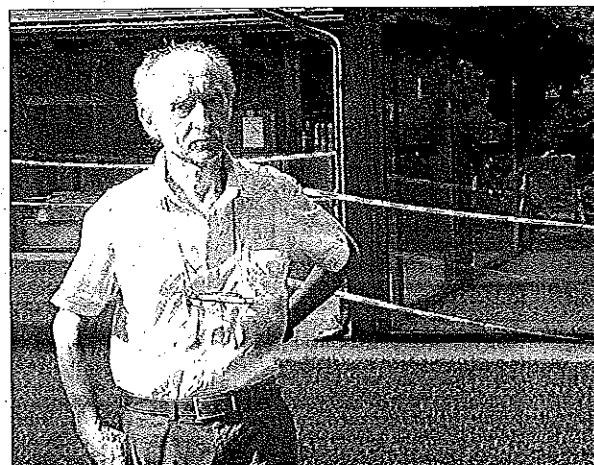
...a les queixes d'hotelers per restriccions a l'accés al parc de l'Alt Pirineu

SORT | "El 95% del Pallars està situat dins del parc natural de l'Alt Pirineu i Aran, però no sabem què significa, això; ni quins beneficis o quines implicacions té." Josep Ramon Aytés, responsable de l'hotel Pessets de Sort, assegura que diversos clients han topat amb obstacles a l'hora de visitar algun dels paisatges que donen fama al Pirineu de Lleida. "Especialment, els turistes israelians (un sector amb una presència cada vegada més important a les comarques lleida-

nes de muntanya), que acostumen a llogar un 4x4 i fer-hi excursions, s'han trobat amb accessos tallats perquè prop hi nia un trencalòs." I, amb aquest argument, se'ls ha denegat per es-

TRENCALO'S

Alguns accessos hi van quedar tallats fins al 15 de juliol per la presència de nius d'aquesta espècie

Josep Ramon Aytés, de l'hotel Pessets de Sort.

Segons alguns hotelers del Pirineu, avui accepten "coses" que abans no admetien, com ara reserves per a una sola nit. "A més, l'esforç per buscar clients ara és més intens i has d'utilitzar tots els recursos"

Els hotelers no han pujat preus des de fa dos anys i, en canvi, han llançat més ofertes i fins i tot han abaixat tarifes. Alguns calculen que les rebaixes arriben, en algunes setmanes d'estiu, fins a un 15%.

LA DADA

90%

PUNTES D'OCCUPACIÓ

Les setmanes més freqüentades de l'estiu (les dos centrals del mes d'agost) es tancaran, segons preveu el sector, amb puntes d'ocupació mitjana d'un 90%.

-1,4%

CAIGUDA DE PREUS AL JUNY

Al juny, els preus hotelers van baixar un 1,4 per cent en relació amb el mateix mes de l'any passat, quan ja havien caigut un 6,5 per cent. El descens, associat a la crisi, va començar al novembre del 2008 i, des de llavors, la xifra ha sigut negativa.

12.000

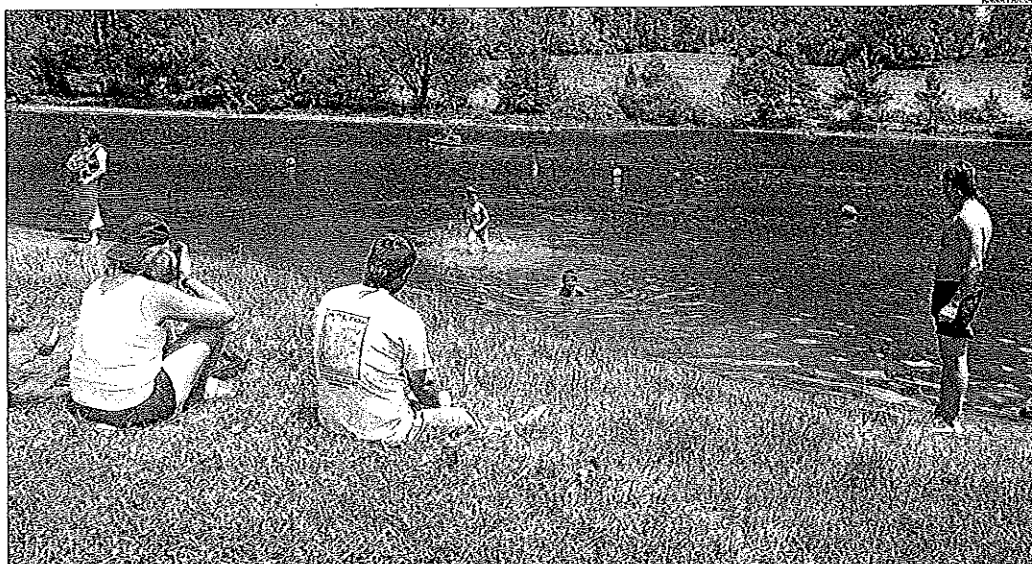
TREBALLADORS

El sector turístic dona feina a Lleida aproximadament a 12.000 persones en mesos com el juliol. Aquesta xifra inclou els treballadors per compte alié (8.488 el mes passat) i els autònoms (3.700).

56.000

PLACES

El sector ofereix aquest estiu més de 56.000 places entre els sectors hotelers i la resta. Hi ha set hotels menys que l'any passat i alguns (per exemple, dos a Ruda i el de Port-Ainé) estan tancats.

Grups de banyistes aprofiten les aigües dels pantans de Lleida per refrescar-se. A la imatge, el de la Torrassa, a la Guingueta.

El Pirineu omple el 90% de les places en la 'setmana gran'

Cap de setmana sense el pont de l'agost i temperatures més baixes, condicionants

LLEIDA "Si punxes del 15 al 22 d'agost, és que la cosa està realment malament", afirma Josep Ramon Aytés, de l'hotel Pessets de Sort. Però aquest no és el cas, ni ho ha sigut la setmana que s'acaba avui, dels establiments lleidatans. Tenien en

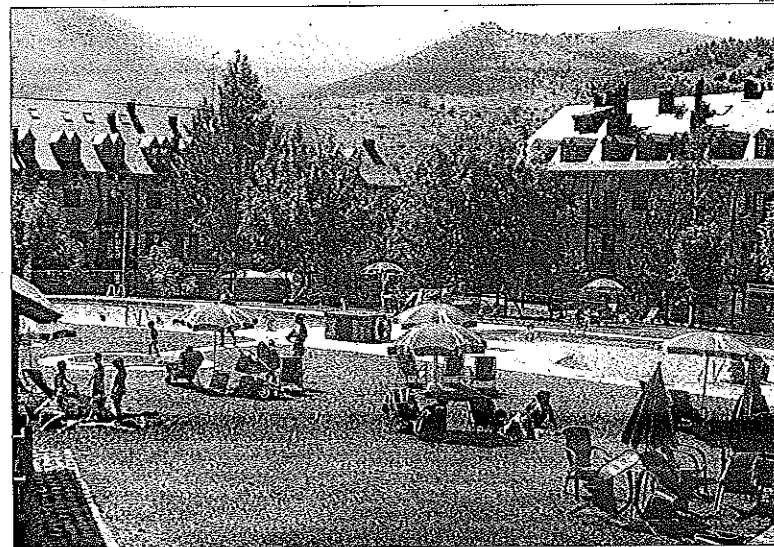
contra les previsions de mal temps per al cap de setmana central del mes d'agost, el que concentra la majoria dels turistes i coincideix amb les festes majors de bona part dels nuclis de muntanya. També el calendari, que ha deixat el 15 d'agost

en un mer cap de setmana sense pont. De tota manera, molts establiments tenen aquests dies una ocupació del 85% o superior. Els hotelers han fet "un bon paper al juliol", segons el president de la Federació d'Hotelleria, Juan Antonio Serrano,

i a l'agost també preveuen complir les previsions, que es tradueixen en 800.000 visitants i 2,5 milions de pernотacions durant tot l'estiu.

El turisme rural espera igualar el 85% de l'any passat, i fins i tot arribar al 90%. No obstant, "el sector s'ha queixat" d'un lleuger descens, segons explica el portaveu de la Federació de Cases de Pagès, Josep Lluís Farrero, tot i que "és possible que es noti més als establiments de restauració, perquè el que ha baixat és el consum".

El president de l'Associació de Càmpings de Lleida, Josep Maria Mercadé, va dir ahir que "la sensació és que, possiblement, és una mica més flux del que indicaven les previsions, entre un 5 i un 10% per sota" del 85% anunciat inicialment. Per la seua part, les empreses de ràfting estan satisfetes. "Estem treballant molt bé", afirma el seu portaveu, Florido Dolcet, ja que hi ha un 80% d'ocupació al riu. "Aquesta és una setmana important i estem complint les expectatives, malgrat que estàvem preocupats pel temps que faria." D'aquesta manera, preveuen arribar a les 330.000 activitats previstes a l'inici de la temporada, que finalitza al setembre.

Les piscines del resort de Boí-Taüll, amb nombrosos visitants aquesta setmana.

crit permisos d'accés, per exemple, a un camí d'Os de Civís, que va estar tallat fins al 15 de juliol. Aytés ironitza sobre aquestes restriccions a l'afirmar que, ara, "el trencallós és Déu nostre senyor". Però, segons la seua opinió, el cert és que alguns pols de demanda en alça, com el turista israelià o els moters (que acostumen a creuar l'Alt Urgell i el Pallars pel port del Cantó), "anirien a més si s'ajudés a promoure el turisme entre aquests col·lectius". Per aquest hotelier, propietari d'un establiment amb 40 anys d'història, l'atenció al client s'ha convertit en una exigència cada vegada més gran. "Per aquest motiu, has de tindre Internet, oferir serveis com l'spa (que ell està construint ara) i treballar amb operadors o, en cas contrari, la crisi t'afectarà de veritat."

Sol Gasch recull la memòria oral dels contes pirinencs en un llibre

► La historiadora ceretana presenta el volum, publicat per Farell, aquesta tarda en un acte a Bellver

TONI NATA I RIU | MANRESA

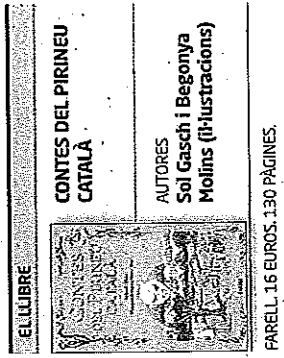
■ La riquesa de la memòria oral de les comarques del nord del país es desplega per les pàgines del llibre *Contes del Pirineu català*, que ha escrit l'escriptora i historiadora Sol Gasch (Travesseres, Cerdanya, 1942) amb il·lustracions de Begonya Molins (Barcelona, 1964). El volum, publicat per Farell Editors, es presentarà avui a Bellver.

bits: *Gegants, dones d'aigua i follets, Encanteris, Dimonis, bruixes i por, Persones espavilades i Animals*.

L'autora destaca la importància de mantenir viva la memòria d'aquestes contes i el recull s'alça com un clam contra de l'oblit.

Contes del Pirineu català és un homenatge a un territori inserit plenament en el segle XXI però que encara manté usos i costums que li donen una idiosincràsia particular. «Avui els pobles i les ciutats del Pirineu són molt diferents dels de la meua infantesa en la postguerra espanyola», conta Gasch, i afegeix que «es viu un procés d'assimilació, d'uns canvis socials i

econòmics produïts per una realitat aliena a nosaltres, com és el fenomen de la globalització. Arreu del Pirineu, però, ens resten pervivències culturals pròpies dels pobles de muntanya, tradicionalment ramaders i pagesos. Els contes en són un bon exponent». Sol Gasch, que es va llicenciar en geografia i història quan havia superat la cinquantena, exerceix de professora a La Seu i ha escrit llibres i articles sobre la història i l'art de la Cerdanya i l'Alt Urgell.

L'ACTE
PRESENTACIÓ DEL LLIBRE
«CONTES DEL PIRINEU CATALÀ»
► LLOC: Centre Cívic Escoles Velles, Bellver de Cerdanya. © DIA: avui, a les 8 del vespre. Entrada lliure.

«Recullo i escric contes per per dues raons: la primera, perquè els nens i les nenes tinguin l'oportunitat de fer volar la imaginació mentre escolten un conte i, la segona, per aportar el meu petit granet de sorra a la seva conservació i difusió», explica Gasch en el pròleg d'un llibre que conté 29 narracions, repartides en cinc àm-

141081201

neel 57

Els hospitals de les comarques de muntanya, els millors de Catalunya en temps d'espera

REDACCIÓ
Barcelona

Els hospitals de l'Alt Pirineu i Aran són els millors de Catalunya pel que fa al temps d'espera per operar-se. El sindicat CCOO acaba de presentar un informe que constata diferències, afirma, "abismals" entre determinats centres quant al període d'espera dels pacients.

Així, pel que fa a les artroscopies, al Pirineu es triga de mitjana un mes i mig (44 dies) per ser atès, mentre que a Barcelona la previsió és de prop de 6 mesos per usuari, i a l'hospital Parc Taulí de Sabadell supera els 17 me-

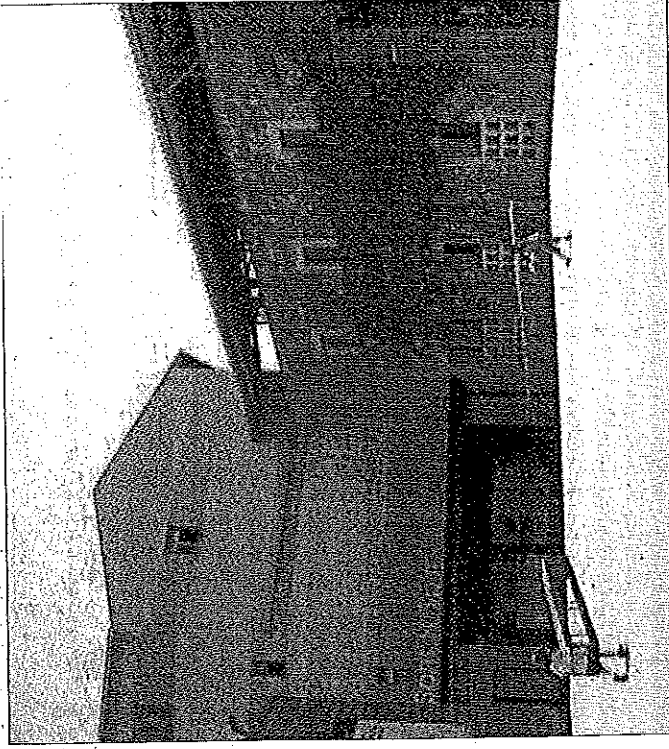
sos. Les comarques de muntanya també tenen el temps més baix d'espera en cataractes, varius, hèrnies, colecistectomia (0,78), pròstata, canal carpià, pròtesi de genoll i histerectomia. Pel que fa a les proves de diagnòsi, el temps mitjà d'espera al Pirineu no supera gairebé mai els 30 dies i és de només dues setmanes en el cas de la colonoscòpia i l'endoscòpia.

UN ÚNIC PUNT NEGRE

L'únic punt negre de les comarques de muntanya és el de les ressonàncies magnètiques, ja que el temps d'espera és de 50 dies, el pitjor de Catalunya juntament amb Barcelona. La mitjana

catalana és de 43 dies. Altres obstacles de la sanitat pirinenca són la necessitat d'haver de desplaçar-se a grans ciutats per a determinades operacions o les dificultats perquè els professionals hi vulguin anar a treballar.

En tot cas, les xifres del Pirineu contrasten amb les dels hospitals de Barcelona i la Catalunya Central. En aquestes dues regions les llistes d'espera per patologies són fàcilment d'entre quatre i set mesos. Les pitjors referències les tenen els hospitals Sant Pau i Parc Taulí, amb més de 25 mesos per a operacions de circumcisió i de pròtesi de genoll, respectivament.

El Sant Hospital de la Seu d'Urgell.

15/08/2010 Divi d'ANDORRA

PIRAGÜISME

Jordi Domenjó, setzè a l'Europeu

[BRATISLAVA] El palista lleidatà Jordi Domenjó va finalitzar ahir en setzè lloc la seua participació en la modalitat de C-1, al Campionat d'Europa d'Eslàlom que es disputa fins demà a Eslovàquia. Domenjó, que participarà al Mundial d'Eslovènia que es disputarà al setembre, va quedar lluny de les primeres posicions.

El seu company de selecció, el basc Ander Elozegi, va ocupar la setena posició en aquesta mateixa prova, en què la victòria va ser per a l'eslovac Michal Martinak.

14/08/2010

Setpre

FUTBOL

L'Organyà continua invicte en la pretemporada

4	ORGANYÀ
1	LA SEU

ORGANYÀ: Salses, Càndid, Escolà, Fran, Sergi, Oriol, Butxaca, Sala, Ramon, Robert i Valls. També van jugar Domènec, Romario, Romà, Gerard i Òscar.

LA SEU: Ribó, Iván, Navines, Santacruz, Peya, Girau, Pablo, Acosta, Aleix, Betriu i Rubén. També van jugar David, Ermen, Marc, Tort, Miki, Telmo, Àlex i Sellés.

Gols: 0-1, Aleix (mín. 5) de penal. 1-1, Robert (mín. 28). 2-1, Romà (mín. 68). 3-1, Robert (mín. 71). 4-1, Escolà (mín. 74).

Àrbitre: Del Olmo.

Incidències: Partit amistós disputat al Municipal d'Organyà davant d'uns 600 espectadors.

ORGANYÀ | L'Organyà va encadenar ahir el tercer partit de la pretemporada sense perdre després de batre la Seu d'Urgell, equip de Primera Regional, per un clar resultat de 4-1.

El tècnic local Vicenç Biols va elaborar un onze titular amb els jugadors de la temporada passada, els que van aconseguir l'ascens de categoria, i a la segona meitat, va donar minuts a les noves incorporacions (Domènec, Romario, Romà i Gerard). Era el partit de presentació i de festa major del poble, de manera que el Municipal presentava una gran entrada (600 espectadors). I, tot i que l'equip va començar malament, ja que va encaixar el 0-1 al minut cinc, van poder disfrutar d'un Organyà efectiu i ben plantat defensivament. Robert (28' i 71'), Romà i Escolà van ser els golejadors per part del combinat local, i Aleix va marcar pels visitants.

16/08/2010

sepe

ENTREVISTA

“En un moment de crisi sobre la política, val la pena renovar cares”

Albert Batalla

[ALCALDE DE LA SEU D'URGELL. CANDIDAT DE CIU PER LLEIDA A LES ELECCIONS AUTONÒMIQUES]

L'alcalde de la Seu d'Urgell afronta les seues terceres eleccions al Parlament i les primeres com a cap de llista de CiU per Lleida. Defensa que els polítics han d'acompanyar el ciutadà en una actitud de canvi

H.C.

Com va la seua primera precampanya com a número u de CiU? Fa setmanes que hi estem treballant. Ens hem reunit amb molta gent per parlar de les seues inquietuds i hem treballat de forma activa en la llista. També estem acabant el programa electoral, que aprovarem a començaments de setembre i serà el nostre compromís amb la ciutadania.

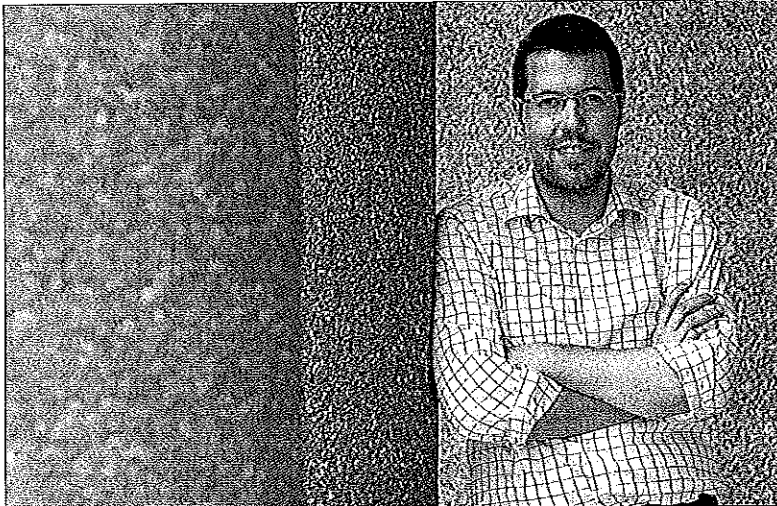
Vostè va ser el diputat més jove del Parlament i és un candidat jove, quins avantatges i quins inconvenients té?

Aquestes són les meues terceres eleccions, de manera que ja tinc una mica d'experiència. Però un mai s'hi presenta sol, sinó en equip, i al meu hi ha persones amb molt bagatge. La joventut, per a mi, és positiva. Es pot aplicar a les formes de veure la política i d'explicar-se davant de la gent. En un moment de crisi sobre la política, també val la pena renovar idees, llenguatges i cares.

Com l'han acollit, els companys de partit?

N'estic molt content. A vegades la vida interna dels partits té les seues arestes, però en aquest cas hi ha molt bon ambient de treball i un objectiu molt clar: aquestes eleccions s'han de guanyar i s'han de guanyar bé per poder governar el país. Tots hem de remar en la mateixa direcció i això és el que percebo: complicitat absoluta de la gent que fa un pas enrere i intensitat de la gent que hi és per primera vegada.

Quin és l'objectiu, en escans? Passar dels set diputats. Set és

«Si volem un canvi a Catalunya, Lleida hi ha de donar una empenta»

un resultat molt meritori, és la meitat dels quinze diputats de Lleida i no és gens fàcil. Però entenem que si realment volem que hi hagi un canvi a Catalunya, Lleida hi ha de fer aquesta contribució.

Què ha percebut, en els lleidatans?

Percebo que estem en una crisi econòmica molt profunda i que hi ha gent que no creu que

«Cal negociar una reducció de les 42.000 hectàrees de ZEPA»

la política sigui una part de la solució. Però és clar que per poder arribar a les solucions, la política hi ha d'intervindre. La gent reclama que hi hagi algú que orienti el país i no es resigna a viure una realitat que no li agrada. El sentiment de canvi és el que més he captat. I volem acompanyar aquesta actitud i ser-ne la traducció política.

«El debat sobre les vegueries s'ha de fer quan la crisi estigui tancada»

Però això són idees. Quins problemes li han transmès?

Al sector primari, els preus, la incertesa del Segarra-Garrigues, problemes de competitivitat i que el Govern no fa front a aquestes situacions. També hi ha empresaris i autònoms amb problemes de liquiditat i accés al crèdit. Això s'ha de solucionar. La política no ho pot resoldre tot, però hi hem de contri-

buir i situar l'energia als espais on es genera riquesa i ocupació, més que pensar en un país estrictament assistencial. Si no produïm riquesa, tampoc en podem repartir.

Enmig d'aquest debat de crisi, creu que als lleidatans els preocupen les vegueries?

És un tema que preocupa poc la gent, cosa que no vol dir que sigui menor. És a l'Estatut i CiU el va recolzar. Però, en política, és important saber trobar el moment de plantejar les coses. L'Administració ha de ser aliada i no generadora de problemes. Cal racionalitzar l'administració al Parlament, però el debat sobre les vegueries s'ha de fer quan la prioritat, que és la crisi, estigui liquidada.

CiU calcula que pot reduir-se l'afectació de les ZEPA al Segarra-Garrigues, com?

Hem fet gestions a Brussel·les per intentar que no es tanquin les portes a modificar les ZEPA.

El Govern ha negociat malament i ha fet trampes en un solitari al deixar a les mans del sector més ambientalista la negociació sobre unes ZEPA i a un projecte que té com a objectiu garantir la viabilitat agrícola d'un territori molt extens. La negociació a Brussel·les ha d'anar en la línia de reduir les 42.000 hectàrees de ZEPA.

Li imposa l'experiència de gairebé tots els seus rivals a Lleida? No em suposa cap problema. El meu treball és d'equip i crec que portem la millor samarreta. Com va dir aquell, sortirem al camp i disfrutarem. Espero que sigui una campanya neta i amb propostes.

Albert Batalla i Siscart

CANDIDATO DE CIU POR LLEIDA AL PARLAMENT DE CATALUNYA

Albert Batalla (la Seu d'Urgell, 1977) es licenciado en Periodismo por la Universitat Ramon Llull. Alcalde de su ciudad natal, carga contra el Tripartito por, entre otras cosas, destinar más de la mitad de las inversiones de la Generalitat a Barcelona. Además, destaca que en estos años en la oposición, CiU ha podido renovarse y corregir aquello que veía que no había hecho bien tiempos atrás.

“El Tripartito destina a Barcelona más de la mitad de la inversión”

■ LLEIDA

J. Jover

P.- ¿Da por hecho que CiU está a punto de poner fin a su travesía por el desierto después de siete años en la oposición?

R.- Eso lo decidirán los electores. Lo que sí está claro es que estos siete años han servido a CiU para renovarse, aprender, de corregir aquello que no habíamos hecho bien en anteriores etapas, para renovar el discurso, para reforzarnos como partido, ... y desde la oposición hemos visto las cosas desde otra perspectiva, que nos permite afrontar el futuro con ilusión. Estamos preparados para poner fin a esta travesía por el desierto y gobernar, pero eso lo deben decidir los ciudadanos, que espero que nos den una amplia mayoría para que nadie discuta este liderazgo.

P.- Usted será, con diferencia, el candidato de Lleida más joven de los cinco partidos que tienen posibilidades de entrar en el Parlament ¿Es un factor a favor?

R.- Ser joven tiene sus ventajas, pero no es la condición más importante. Lo es más la preparación de las personas, la ilusión, el sentido común, la ambición desde un sentido positivo, el proyecto y la experiencia acumulada. Ser joven tiene quizá la ventaja de abrirse a nuevas maneras de entender y hacer política, ofrecer discursos renovados... Soy un candidato que nació en la democracia y eso hace que determinadas cosas ya estén superadas y puedas perseguir nuevas metas, tanto a nivel de construcción social como nacional, sobre todo ahora, en un momento en que el país está algo despistado desde algunas perspectivas.

P.- ¿Se declara independentista?

R.- Siempre he apostado por la libertad de las personas y los pueblos y, cuando toque, yo votaré sí a la autodeterminación.

P.- ¿Quién tiene la culpa de todo este proceso del Estatut?

R.- La culpa podría estar repartida, pero principalmente

TONY ALCANTARA

“La travesía por el desierto nos ha servido para renovarnos y corregir aquello que no hicimos bien en anteriores etapas”

el presidente del Gobierno. Hace unos años, Zapatero afirmó que apoyaría el Estatut que aprobara el Parlament de Catalunya. Esta frase, que le sirvió para ganar las elecciones tras recibir un apoyo importante de Catalunya ha sido una frase que se ha visto girada como un calcetín. A pesar de que Catalunya estaba dispuesta a sacrificarse y asumir una serie de límites el acuerdo está roto gracias al TC y a la tibieza del PSOE y de Zapatero, que no ha cumplido su compromiso.

P.- ¿Es partidario de dividir Lleida en dos veguerías?

R.- Estoy a favor de la distribución administrativa en municipios, comarcas, veguerías y Generalitat. Otra cosa es si este debate debe hacerse ahora, a punto de acabar la legislatura, sin que haya un

consenso, no sólo con los partidos, sino con el territorio; tampoco es viable porque debe aprobarse con una mayoría en Madrid, es decir, con el acuerdo del PSOE y del PP, y porque en un momento de crisis no podemos desviar esfuerzos pensando en cómo cambiamos la Administración, sobre todo si no está resuelta la financiación de las veguerías pequeñas. Si gobernamos ésta no será nues-

“La Administración tiene que adelgazar. En siete años hay 80.000 empleados públicos más y con la mitad ya bastaba”

tra prioridad, sino que será salir de la crisis, que la Generalitat deje de ser morosa con los ayuntamientos y cómo somos capaces de repartir mejor los recursos. También deberemos plantearnos cómo podemos transformar la Administración en un aliado para el ciudadano y que deje de poner trabas burocráticas. Los controles son necesarios pero a veces, acaba siendo una asfixia para que la ciudadanía impulse iniciativas productivas.

P.- ¿La Seu d'Urgell sería la capital ideal del Pirineo?

R.- La Seu siempre ha tenido un papel de liderazgo desde tiempos inmemoriales, lo dice su propio nombre, pero rehusamos hablar ahora de capitalidades. En todo caso, compartiremos la capitalidad con toda generosidad

con Pulgarcà, Sort, Tremp, la Pobla, el Pont de Suert o Vielha.

P.- Si CiU tuviera que pactar, y después de lo que se ha visto en los últimos años, con quien estarían más dispuestos a llegar a un acuerdo, ¿con ERC o con el PP?

R.- Sólo pensamos en hacer un pacto con los ciudadanos, con un proyecto que dé confianza y liderada por CiU.

P.- ¿Por qué cuesta tanto en hacer un frente común entre los cuatro partidos que apoyan el Estatut?

R.- El talón de Aquiles está en que el PSC depende del PSOE. Si los 25 diputados del PSC en el Congreso no hacen que su partido actúe igual en Catalunya y en el Congreso el acuerdo es muy difícil. Ojalá pudiera haber acuerdo, pero es necesario un mínimo común, que es la libertad de acción, de que el PSC predica mucha pero no practica nunca.

P.- ¿Qué medidas plantea para superar la crisis?

R.- Una adelgazar la Administración. En los últimos siete años la Generalitat tiene 80.000 trabajadores públicos más, no todos funcionarios, de los cuales unos pueden

LA PERSONA

SU PLATO PREFERIDO

Macarrones o tortilla de patatas.

¿A QUÉ EDAD SE AFILIÓ A UN PARTIDO, CUAL Y POR QUÉ?

A los 14 años y a la JNC y a los 18 a CDC. En la JNC en la etapa de los Juegos Olímpicos y coincidiendo con la promoción de la causa catalana bajo el eslogan de *Freedom for Catalonia*, expresando mi pasión por el país.

¿QUÉ PELÍCULA RECOMENDARÍA? Les Veus del Pamano.

DÍGME UN LIBRO PARA ESTE VERANO

Mil millones de mejillones, donde un economista explica de forma cómica la situación económica actual, de Fernando Trias de Bes y con ilustraciones de Toni Batllori, es muy divertido y pedagógico.

UN POLÍTICO QUE ADMIRE. Jordi Pujol

¿CREE EN DIOS? Sí.

¿ESTÁ A FAVOR DE LA ACTUAL LEY DEL ABORTO?

Globalmente sí, aunque discrepo en el apartado sobre las menores de edad.

BURKA, ¿SÍ O NO? No, es una denigración de la mujer.

¿UN LUGAR PARA IR DE VACACIONES?

La Seu d'Urgell es magnífico o cualquier lugar del Pirineo. Menorca también es muy tranquila

UNA CANCIÓN En el coche lleva el último disco del Pont d'Arcalis.

justificarse porque hacen falta más médicos y profesores o más mossos, pero con 40.000 ya hubieran bastado. Del resto, muchos no se sabe muy bien lo que hacen, y muchos

15/08/2010 La Marmara

están colocados por una muestra de confianza política. Dimensionarla Administración de esta forma supone una carga para los ciudadanos y aumentar las trabas burocráticas en las gestiones. Hay que aplicar criterios de racionalidad porque ahora hay casi más cargos directivos que trabajadores, todo ello por la necesidad de los tres partidos que forman el Gobierno de situar sus piezas en la Administración. Otra medida contra la crisis y de la que ya se ha comprometido Artur Mas es la eliminación del impuesto de sucesiones, que ya no existe en otros puntos del Estado.

P.- ¿Qué necesita Lleida de forma urgente?

R.- Más allá de las carreteras, colegios, CAPs, Lleida necesita beneficiarse de un equilibrio territorial. Una muestra que en 2003, con el último gobierno de CiU en la Generalitat, en 2003 de 100 euros en inversión, 50 se invertían en Barcelona y los 50 restantes entre Lleida, Girona y Tarragona. Paralelamente, el porcentaje ha cambiado. En 2010, de 100 euros, 68 van a Barcelona y 32 al resto, tenemos que reequilibrar la inversión financiera, sobre todo en servicios públicos de primera necesidad pero también buscando estrategias de futuro y apostar por la comunicación digital. Aquí tenemos el problema de que hay que moverse y con las nuevas tecnologías una joven estudiante de telecomunicaciones que vive en Alaió debería poder acabar sus estudios en su casa gracias a su talento y más allá de los servicios básicos, todo el territorio debe de hiperconectarse.

P.- El tripartito presume que el tema del canal de Segarra Garrigues se ha desbloqueado desde que ellos gobiernan.

R.- Tal como se ha planteado la ZEPA y el precio del agua que se aplicará a las comunidades de regantes hacen que el canal no sea sostenible. Hay que tener claro que es una infraestructura básica para todo el país, apostar por el canal para que sea más sostenible y para ello hay mucho trabajo que hacer, pero el tripartito no sabe cómo llevarlo a cabo.

P.- Está a favor del copago sanitario?

R.- Es un debate que hay que plantearlo bien. Un comité de expertos de la Generalitat constituido hace unos años para tratar el tema del gasto sanitario lo planteó. Me parece bien que nos demos cuenta de que los servicios públicos no son gratis y que tienen un coste. Lo que creo que tiene de buena la propuesta es que plantea la corresponsabilidad del usuario de los servicios públicos, pero si hay otras fórmulas hagámoslo.

15/08/2010

Ja Muntanya

Los municipios ahogan a las constructoras

Las empresas de servicios abandonarán contratos de Ayuntamientos medianos por la deuda, que calculan en 3.425 millones ● Los grupos prevén despidos tras el verano

LUIS DONCEL
Madrid

Si Urbaser cumple su promesa, los 210.000 habitantes de Jerez de la Frontera se quedarán en unos meses sin servicio de recogida de basura y limpieza. Esta filial del grupo ACS, harta de que el Ayuntamiento estirara los pagos hasta el infinito, ha anunciado que abandonará la concesión el próximo 23 de enero. La alcaldesa negocia *in extremis* con la empresa el pago de la deuda de 29 millones de euros y está segura de que finalmente llegará a un acuerdo.

La ciudad gaditana, una de las primeras en plantear una regulación de empleo, padece como pocas la asfía financiera municipal. Pero el de Jerez no es un caso aislado: grandes constructoras ya han avisado de que renunciarán a prestar servicios si no cobran. "Nuestro sector vive ahora la situación más grave desde el inicio de la democracia", dice Francisco Jardón, presidente de Aselip, la asociación de empresas de limpieza pública. Este representante de la patronal añade los nombres de Humanes, Alcalá de Henares, Huelva, Lépe o Chiplo-

na a la lista de municipios que han recibido amenazas de las empresas para rescindir los contratos. El Ayuntamiento de Alcalá de Henares dice haber alcanzado ya un acuerdo para que no se vaya Sacyr, la empresa que le presta servicios.

El problema no es nuevo. Los primeros alcaldes de la democracia ya exigían al Gobierno a finales de los años setenta que se hiciera cargo de la deuda municipal. Pero si entonces las corporaciones locales debían a las contratistas de limpieza, recogida de basura y otros servicios medioambientales lo que hoy equivaldría a unos 150 millones de euros, la cantidad ascendía el pasado marzo a 3.425 millones de euros, según los datos que maneja Aselip, la asociación que reúne a gigantes como FCC, ACS, Ferrovial o Sacyr Vallehermoso, y cuyos miembros trabajan para 6.500 Ayuntamientos y dan empleo a 110.000 personas.

La patronal calcula que de estas facturas pendientes de pago con una antigüedad superior a 60 días, más de 1.000 millones de euros corresponden a servicios que se deberían haber pagado hace más de un año. FCC arrastra

el fardo más pesado. Le siguen por orden de importancia las filiales de ACS, Ferrovial y Sacyr Vallehermoso. Las cuantías varían tanto como el paisaje de una localidad u otra. Mientras que San Sebastián de los Reyes y Aranjuez adeudan una decena

"Vivimos la situación más grave desde la democracia", dicen en el sector

El sur y levante es donde peor se paga. Navarra y País Vasco, donde mejor

de millones, Granada y Zaragoza llegan a los 40, y Alcalá de Henares, León o el Puerto de Santa María a los 50, según los datos de Aselip. Madrid, con una cantidad de varios cientos de millones, es la ganadora absoluta.

Hace meses que los números se mantienen más o menos estables en torno a los 3.500 mil-

lones de euros, pero el sector denuncia que otros factores contribuyen a que la situación sea ahora más insostenible que nunca. Porque muchos municipios, asfixiados por la falta de fondos, han renegociado los cánones que pagan a las empresas. Un ejemplo destacado es el de Madrid, que ha reducido en un 15% la factura que paga a FCC por la recogida de basuras. Las empresas devuelven el golpe ofertando menos servicios y, en algunos casos, prescindiendo de trabajadores. Además, la sequía en los mercados internacionales de crédito dificulta que los grandes grupos obtengan la financiación necesaria para disimular este agujero en sus cuentas.

Todo ello hace que el presidente de Aselip y directivos de varias empresas que prefieren mantener el anonimato auguren un otoño caliente —despidos, empeoramiento sustancial en los servicios, quejas vecinales...— si no se soluciona el problema.

Tanto las empresas como las corporaciones locales están interesados en que se dé publicidad a esta situación —las primeras para que les paguen y las segundas para presionar al Gobierno con

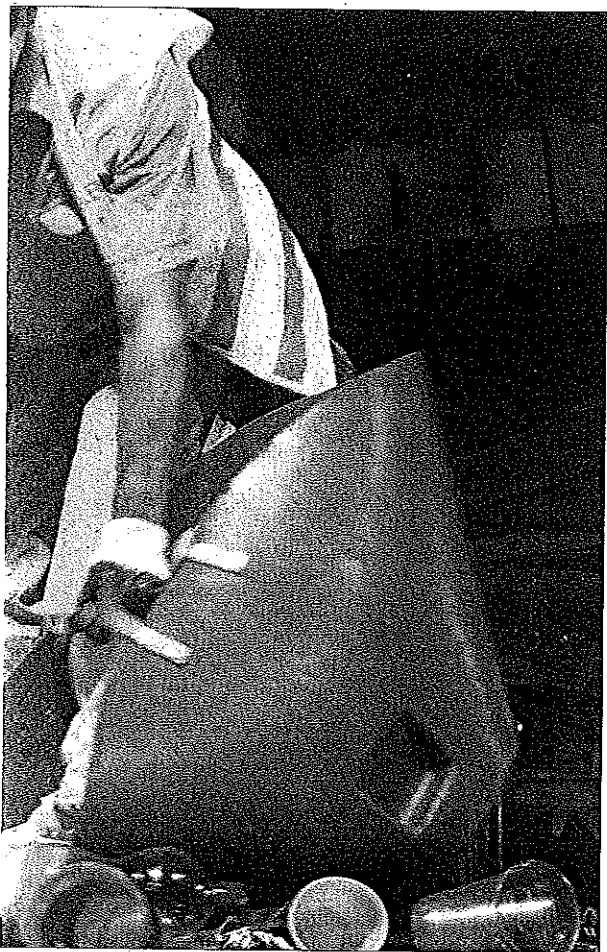
la esperanza de que les permita acceder a vías alternativas de financiación—, pero individualmente no les gusta ofrecer sus cifras: ninguno quiere aparecer señalado como el que más debe o al que más le deben.

"La morosidad es una lacra de las administraciones públicas españolas que no tiene parangón en ningún país europeo. Solo se podría acercar Italia. Ha sido siempre alta, pero con la crisis ha aumentado un 20%", sostiene Jardón, el presidente de Aselip. La diferencia entre Ayuntamientos es abismal. Es prácticamente inexistente en Navarra y País Vasco. Y Cataluña tiene unas tasas de morosidad aceptables. Pero en el extremo opuesto aparecen los municipios del sur y el levante. "Andalucía tarda en pagar una media de año y medio; y Madrid, casi nueve meses. Por el peso económico de la capital, este retraso tiene una importancia brutal", añade Jardón.

Por ejemplo, solo en jardinería Madrid debe 65 millones, de los que siete se deben únicamente a los intereses por el retraso, según denunció hace poco la patronal del sector para justificar los despidos que las empresas

La crisis en las arcas de los Ayuntamientos / 1

ECONOMÍA

Una factura millonaria

► La asociación de empresas de limpieza, que agrupa a los grandes grupos del país, estima en **3.425 millones de euros** el dinero que les deben los Ayuntamientos. La deuda total de todas las Administraciones Públicas con los empresarios asciende a 12.300 millones, según los datos de Gestha, el sindicato de los técnicos de Hacienda.

► Las facturas pendientes de pago con una antigüedad que oscila entre dos y seis meses llegan a 1.698 millones de euros. De seis a 12 meses, 675 millones. Y los Ayuntamientos adeudan **1.052 millones desde hace más de un año**. Solo los Ayuntamientos de Grecia superan a los españoles en los plazos de pago, según la patronal catalana Pimec.

► Las empresas de Aselip ofrecen sus servicios de limpieza, recogida de basura, jardinería, etc. a 6.500 Ayuntamientos con unos **110.000 operarios** (fijos y eventuales).

► Aselip tiene registrados 11 millones de euros de deuda en **Aranjuez y San Sebastián de los Reyes**; 19 en la Diputación de Granada; 20 en Algeciras y Palma de Mallorca; 25 en Las Palmas; 28 en Valencia; 33 en Benidorm; 36 en Huelva; 40 en la

Diputación de León y Granada; 42 en Zaragoza; 50 en Parla, Alcalá de Henares, León y Puerto de Santa María; 65 en Jaén...

► Las empresas que trabajan en **Humanes, Huelva, Lepe, Alcalá de Henares, León, Chiplona y Jerez de la Frontera** han iniciado los trámites para rescindir sus contratos con los Ayuntamientos.

► **FCC** es la más afectada por la morosidad. Le siguen Urbaser (filial del grupo ACS), Cespa (Ferrovial), Sufi S. A. (Sacyr Vallehermoso) y S. A. Agricultores de la Vega de Valencia.

► Los Ayuntamientos de **Andalucía** tienen una **morosidad media** que ronda los 18 meses. La asociación empresarial atribuye a **Madrid** una tardanza de "nueve meses largos", aunque el Ayuntamiento reduce esta cifra a seis o siete. **Barcelona**, con cuatro o cinco meses, está en una situación mucho mejor.

► El sector de la limpieza pública es **intensivo en mano de obra**; en algunas ramas como la de limpieza de las calles llega a invertir el 80% de sus gastos en pagar a sus operarios.

vas condiciones que impongan los alcaldes a las empresas.

Y los poderes locales, ¿qué dicen de todo esto? "Estamos tomando medidas de ajuste en cada Ayuntamiento, pero con el ahorro no basta. Los Ayuntamientos hemos acordado pedir al Gobierno que nos permita endeudarnos para el gasto de reposición y para las inversiones ya

"Nos dedicábamos a buscar clientes; ahora, a gestionar cobros"

Muchos alcaldes han renegociado a la baja lo que pagan a las empresas

aprobadas", asegura Pedro Castro, presidente de la FBMP y alcalde de Getafe. Pero esto son parches que no solucionan el problema. Castro considera fundamental la aprobación del estatuto de autonomía local y la financiación local. "Aunque estos se pusieran en funcionamiento en 2014, permitiría a los entes locales ir a una entidad financiera y decir que tienen un plan viable para obtener recursos", añade Castro.

Mientras la nueva financiación local llega —y las restricciones de gasto para los próximos años hacen prever que esto no va a suceder en un futuro cercano— las empresas pequeñas, medianas y grandes esperan el próximo cobro por los servicios que ofrecen. "Es muy injusto. Ahora que los ingresos de los Ayuntamientos se han desplomado, nos hemos convertido en una vía de financiación fácil para ellos. Y actúan desde la mayor impunidad, porque son inembargables. Si un ciudadano deja de pagar su hipoteca, tiene sus consecuencias. Pero eso no ocurre cuando eres una administración pública", protesta Francisco Jardón, que pretende acercar las tasas de morosidad de las administraciones públicas españolas a los niveles europeos. Los municipios alemanes y los holandeses pagan a 30 días. Eso aún queda muy lejos.

abordarán en los próximos meses. En toda España, la deuda por conservación y mantenimiento de jardinería pública asciende a 300 millones. "Las medidas legales ante las negativas del Ayuntamiento a pagar resultan ineficaces. Y la duración de los pleitos y demandas contra los deudores reclamando los intereses de demora hacen ineficaces las reclamaciones", asegura el líder de la patronal del sector, Francisco Javier Sigüenza. Ni las reuniones entre los representantes de Aselip y los de la Federación Española de Municipios y Provincias (FBMP) ni los escritos remitidos

Las contratas de los Ayuntamientos amenazan con empezar a despedir trabajadores y dejar de prestar servicios si la morosidad no se reduce.
/ CONSUELO BAUTISTA

a la vicepresidenta Elena Salgado y a sus dos secretarías de Estado han dado por ahora el resultado esperado.

Los impagos más acuciantes se centran hasta hace poco en municipios pequeños y algunos medianos. Pero la ola de facturas que nadie hace efectivas ha llegado a muchas ciudades donde an-

tes se pagaba razonablemente a tiempo. Los Ayuntamientos asumieron con naturalidad durante los años de vacas gordas que los ingresos que les proporcionaba el sector inmobiliario durarían para siempre, en lugar de considerarlos como ingresos extraordinarios. Pero con el crash del ladrillo, esta fuente de financiación, que en algunos municipios alcanzó hasta el 40% o el 50% del total de ingresos, se desplomó. Lo que arrastró a empresas pequeñas, medianas y grandes, incapaces de asumir unos impagos tan elevados. "Nuestro trabajo ha cambiado totalmente. Antes nos pre-

ocupábamos de buscar clientes y ofrecerles los mejores servicios. Ahora la mayor parte del tiempo lo consumimos gestionando los cobros", admite un trabajador de un gran grupo constructor.

Empresarios del sector apuntan que, pese a la asfixia financiera, el número de despidos no será demasiado elevado. Las contratas acuerdan un número de operarios con los Ayuntamientos. Y solo los pueden reducir si el municipio acuerda reducir el canon que reciben la empresa. Así, los despidos no llegarán aunque la morosidad siga por los cielos, sino por las nue-

DAVID TAGUAS Presidente de Seopan

"Vamos a tener un final de año muy duro"

L. D., Madrid

En mitad de sus vacaciones, David Taguas —presidente de Seopan, la patronal de las grandes constructoras, y ex director de la Oficina Económica del presidente Zapatero— ha recibido esta semana una buena noticia: el anuncio de que el Gobierno relajará en 500 millones de euros el recorte inversor de infraestructuras. "Al menos el Gobierno ha he-

cho un anuncio en la buena dirección", dice. Pero aún ve nubarrones en el futuro inmediato del sector al que representa.

Pregunta. ¿Cómo afecta la alta morosidad municipal a las empresas de servicios?

Respuesta. Se ha montado un cóctel explosivo. Tenemos un sector sobredimensionado, que sufre un shock de demanda y una fuerte restricción presupuestaria. Y se aprueba una ley de morosidad

según la cual las administraciones públicas tienen que pagar en 30 días. Pero si antes era obligatorio hacerlo en 60 días y la morosidad media en los ayuntamientos superó los 200 días en los últimos años, ¿por qué ahora sí se va a cumplir? Aunque tuvieran el dinero, no podrían pagar en 30 días porque en muchos casos ni siquiera hay interventor municipal.

P. ¿Qué alternativa propone? R. Hay que buscar una fórmula

David Taguas.

la con más sentido común. Si las administraciones no pueden cumplir los plazos de pago y teniendo en cuenta la peculiaridad de nuestro sector, habría que crear una

vía de excepcionalidad. No puede ser que las constructoras cobren en los plazos en los que lo están haciendo y, sin embargo, tengan que pagar en 60 días. Es como si me dicen seis días o seis horas. Da igual porque es irrealizable. En la tramitación parlamentaria de la ley ha faltado sensibilidad.

P. ¿Qué panorama ve a la vuelta del verano?

R. Si no arreglamos esto, vamos a tener un final de año muy duro. Las empresas tendrán que reducir plantillas para ajustarse a la demanda, a las nuevas condiciones financieras y a la ley de morosidad. Ya lo están haciendo. En la medida en que consigamos suavizarlo, será más razonable. Hemos llegado a julio muy mal. La situación de los pagos no ha cambiado y se aprueba la ley de morosidad y el recorte de inversión pública.